

Dünyada cezası hemen verilen günahlar

Abdi Bey: “Af, ceza ve zulüm arasındaki farklar nelerdir? Dünyada cezası verilen günahlar nelerdir?”

CEZA, AF VE ZULÜM ARASINDAKİ FARKLAR

Davranışlarımızın karşılığına, bedeline, müeyyidesine ceza diyoruz. Cezayı kaldırmak aftır. Cezayı hak ettiği şekilde vermek adalettir. Cezayı yapılan davranışın hak etmediği şekilde şiddetlendirmek ve arttırmak zulümdür.

Kur’ân şüphesiz affı ve bağışlamayı tavsiye ediyor. Kur’ân’a göre öncelikle birbirimizi bağışlamalıyız. Fazilet budur. Eğer bağışlayamayacak isek, Kur’ân’ın ceza ölçüsü çerçevesinde ceza isteme hakkımız vardır. Bu oranı aşamayız. Aşarsak ceza vermiş olmayız, zulüm yapmış oluruz. Kur’ân ceza ölçüsünü, “cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş, yaraya yara”¹ tarzında formüle etmiştir. Adalet budur.

Cehennem hiçbir şekilde, hiçbir kimse için zulüm değil; amelin tam karşılığı ve tam (bire bir) cezasıdır.

Cennet ise, günahlarımıza karşılık bizi cezadan koruyan, günahlarımızı affeden ve bizi bağışlayan Yüce Allah’ın lütfu ve fazlı ile girmemizi kolaylaştırdığı lütuf ve mükâfat yurduudur.

KUR’ÂN’DA CEZA

Bu İlâhî ceza usûlü sosyal ilişkilerimizde de hâkim olmalıdır. Yani, bir tokada karşılık vermeyip affetmek fazilettir; bir tokada karşılık, bir tokat vurmak cezadır, iki tokat vurmak ise zulümdür. “Bana vurmasaydı. Benim onurumla oynadı. Şuna bir vurayım, başını gözünü dağıtayım” deyip ona onun vurduğundan daha şiddetli vurmak zulümdür.

Ne esef vericidir ki, beşerî ilişkilerimizde zulmü çokça işlediğimizi çok zaman fark etmiyoruz bile. Bize yapılan bir haksızlığa karşılık, “Hakkımızı alıyoruz” diye haddi

aştığımız çok vaki oluyor. Bu haksızlık ve zulümler, eğer helâlleşmez isek, mahşer gününde karşımıza çıkacaktır. Ahkemü'l-Hâkimîn olan Cenâb-ı Allah, o gün aramızda, Kur'ân'da bildirdiği “ceza usûlü” ile hüküm verecektir. Yani bire bir! Biz kimin ne kadar hakkını gasp etmişsek, almışsak veya yemişsek, işte aynen o hak kadar ceza göreceğiz. Veya o cezanın ağırlığı nispetinde sevabımızdan alınıp ona verilecek. Eğer sevabımız yoksa o cezanın ağırlığı nispetinde onun günahından alınıp bize yüklenecek.

CEZA AMEL CİNSİNDENDİR

Birer hayat tecrübesinden alınan “Eden bulur”, “Ne ekersen onu biçersin”, “Gülme komşuna, gelir başına”, “Ceza amel cinsinden gelir” tarzındaki ceza kaidelerini çok zaman kendi yaşadığımız bir veya birden fazla olayla da tasdik etmişizdir.

Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm buyurdu ki:

“Şu beş şeyin cezası dünyada hemen verilir: 1- Zulmetmek, 2- Hainlik etmek, 3- Anne babaya eziyet etmek, 4- Akrabalarla ilişkiyi kesmek, 5- Yapılan iyiliği görmemek.”²

Allah'ın adaletinin hayatımızda ne kadar hâkim olduğunu görmek için, olaylara azıcık dikkatle ve ibretle bakmak yeterli olacaktır.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri bu hadisin üçüncü maddesini, “Sen vâlideynine (anne ve babana) hürmet etmezsen, senin evlâdın dahi sana hizmet etmeyecektir”³ sözüyle izah eder.

Dipnotlar:

1- Mâide Sûresi: 45.

2- Câmiü's-Sağîr, 3/960.

3- Mektûbât, s. 252.